Lietas arhīva Nr. C-3800-17/20
ECLI:LV:RLPT:2017:1129.C29380017.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2017.gada 29.novembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese I.Lūciņa-Linka
izskatīja rakstveida procesā civillietu Seesam Insurance AS Latvijas filiāle maza apmēra prasībā pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 27.februārī, ar papildinājumiem trūkumu novēršanai 2017.gada 14.martā Seesam Insurance AS Latvijas filiāle (turpmāk - prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk - atbildētāja) par zaudējumu piedziņu, lūdzot piedzīt zaudējumus EUR 651, kas sastāv no prasītājas izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības EUR 530 un fiksētās maksas saskaņā ar sadarbības līgumu Nr.01767-10-14A EUR 121 apmērā, un likumiskos procentus EUR 5,74 apmērā un tiesāšanās izdevumus, noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no galvenā parāda summas.

Prasībā norādīts, ka starp prasītāju un /pers. C/ noslēgts īpašuma apdrošināšanas līgums un izsniegta polise Nr.18/125/000230/15, uz kuras pamata bija apdrošināts /pers. D/ dzīvoklis pēc adreses /adrese A/, polises darbības termiņš no 2015.gada 18.februāra līdz 2016.gada 17.februārim. 2016.gada 27.janvārī dzīvoklī /adrese A/, bojāts kanalizācijas stāvvads, kā rezultātā saliets /pers. D/ dzīvoklis, par ko sastādīti akti.

Prasītāja apsekoja dzīvokli un pēc sastādītās tāmes izmaksāja /pers. D/
EUR 530. Dzīvojamās mājas apsaimniekotāja – atbildētāja, kura piedalījās akta sastādīšanā, konstatēja, ka ūdens noplūde notika sakarā ar avāriju ēkas koplietošanas komunikācijās. Par ēkas koplietošanas komunikāciju uzturēšanu kārtībā bija atbildīga atbildētāja, līdz ar to secināms, ka atbildētāja bezatbildīgi pildīja savus pienākumus. Ūdens noplūdi varēja novērst, ja regulāri apsekotu komunikācijas un veiktu nepieciešamus remontdarbus vai tehnisko apkopi. Avārijai nav nejauša rakstura un komunikāciju apkope ir atbildētājas atbildības robežas.

Prasība pamatota uz likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 4.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pantu, Civillikuma 1587.pantu, 1635.pantu, 1652.pantu, 1753.pantu, 1756.pantu, 1775.pantu un 1779.pantu.

[2] SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2017.gada 10.aprīlī iesniegusi tiesā paskaidrojumus, norādot, ka prasību neatzīst.

2016.gada 22.februārī atbildētāja sastādīja aktu par konstatētajiem bojājumiem un konstatēja, ka dzīvokļa /adrese A/, robežās bija izbūvēta (nepareiza ekspluatācija), kā īpašnieks nenodrošināja piekļuvi inženierkomunikācijām vizuālās apskates veikšanai – netika nodrošinātā komunikāciju normāla ventilēšana, kā rezultātā kanalizācijas stāvvads pastiprināti tika pakļauts ārējai korozijai.

Atbildētājas ieskatā zaudējumu atlīdzības summas apjoms ir nesamērīgi liels, salīdzinot ar 2016.gada 22.februāra un 2016.gada 15.marta aktā par konstatētajiem bojājumiem. SIA "CARLSTROM" sastādītā tāme nav saskaņota ar atbildētāju, tāmē ir veikti labojumi no trešo personu puses.

2014.gada 29.oktobrī atbildētāja ar /pers. D/ noslēdza dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu. Atbildētāja izpildīja no līguma izrietošās saistības, veicot dzīvojamās ēkas vizuālo apsekošanu, 2015.gada 15.martā un 2016.gada 7.martā sastādot aktus, konstatējot, ka stāvvadi ir apmierinošā stāvoklī, taču /pers. D/ savus pienākumus saskaņā ar noslēgto līgumu nav izpildījusi, līdz ar to atbildētāja nevarēja paredzēt un konstatēt dzīvoklī Nr.20 esošās kanalizācijas stāvvada bojājumus.

Kanalizācijas stāvvada bojājums radies, jo korodējusi caurules vītne savienojuma vietā dzīvoklī Nr.20, līdz ar to vērtējams, ka iespējams plīsums ir attiecināms pie nejauša notikuma, jo tā cēlonis nav atbildētājas prettiesīga darbība vai bezdarbība.

Atbildētājas ieskatā prasījums par zaudējumu atlīdzinājumu, sakarā ar prasītājas pārstāves zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu EUR 121 apmērā, atbildētājai nav saistošs.

[3] 2017.gada 27.aprīlī tiesā saņemta prasītājas atsauksme par atbildētājas paskaidrojumiem, kurā norādīts, ka atbildība par koplietošanas komunikāciju apkalpošanu, apsekošanu un apkopi gulstas uz mājas apsaimniekotāju.

No lietas materiāliem nav redzams, ka atbildētāja būtu pieprasījusi dzīvokļa īpašniekam demontēt flīžu apdari, kura liedz pildīt apsaimniekotāja pienākumus. Konstatējot, ka nevar pilnvērtīgi pildīt savus pienākumus un dzīvoklī veiktas nelikumīgas pārbūves, kas liedz apsekot un remontēt komunikācijas, atbildētājai par to būtu jāziņo būvvaldei vai policijai, lai īpašniekam uzliktu pienākumu savest kārtībā savu īpašumu vai uzlikt administratīvo sodu. Gadījumā, ja atbildētāja uzskata, ka dzīvokļa īpašnieks liedza viņai pildīt apsaimniekotāja pienākumus, viņai pēc zaudējumu atlīdzināšanas prasītajai būs tiesības vērsties pie īpašnieka ar regresa prasību. Lietā nav pierādījumu tam, ka atbildētāja veikusi kādus pasākumus, lai pildītu savus pienākumus apsaimniekot kopīpašumu.

[4] Atbilstoši Civilprocesa likuma $30.^3$ nodaļā noteiktajai kārtībai civillieta tiek izskatīta rakstveida procesā, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma $250.^{26}$ pants noteic, ka tiesa, ievērojot Civilprocesa likuma $30.^3$ nodaļā paredzētos izņēmumus, iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.

Tiesa atzīst, ka lūgums izskatīt lietu tiesas sēdē nav pamatots, secinot, ka lietā iesniegti pietiekami detalizēti pušu paskaidrojumi par celto prasību, kā arī saņemta atsauksme no prasītājas par atbildētājas sniegtajiem paskaidrojumiem.

Pusēm par lietas izskatīšanu rakstveida procesā paziņots 2017.gada 6.septembrī, nosūtot paziņojumu par lietas izskatīšanu rakstveida procesā un tiesas sprieduma pieejamības datumu.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējusi prasībā un paskaidrojumos norādītos pušu argumentus, pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu *tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā*, bet atbilstoši Civilprocesa likuma 8.panta pirmajai daļai *tiesa noskaidro lietas apstākļus, pārbaudot pierādījumus, kuri iegūti likumā noteiktajā kārtībā*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu *katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība*. Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, *pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse*.

[6] 2015.gada 17.februārī starp prasītāju, kā apdrošinātāju, un /pers. C/, kā apdrošinājuma ņēmēju, noslēgta apdrošināšanas polise Nr. 18/125/000230/15, par /pers. D/ mājokļa /adrese/, apdrošināšanu (lietas 24.-27.lapa).

/pers. D/, saskaņā ar ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/, pamatojoties uz 2014.gada 10.oktobra pirkuma līguma pamata, 2014.gada 20.oktobrī reģistrētas īpašuma tiesības uz dzīvokli Nr.20, /adrese/ (lietas 28.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka apdrošināšanas līguma darbības laikā 2016.gada 27.janvārī notika apdrošinātā nekustamā īpašuma /adrese A/, nopludināšana.

No atbildētājas darbinieku sastādītā 2016.gada 22.februāra un 2016.gada 15.marta akta par konstatētajiem bojājumiem Nr. 12-8/6955 un Nr.12-8/9292 izriet, ka kanalizācijas stāvvada bojājumu dēļ, konstatēti dzīvokļa Nr.20, /adrese/, bojājumi – vannas istabas sienas flīzes 2m^2 platībā un vannas istabas piekārtie griesti/emulsija 0,2m^2 platībā. Komisija konstatējusi saliešanas pēdas. Lai nodrošinātu piekļuvi koplietošanas komunikācijām, tika demontēta monolīti uzstādītā šahtas apdare (reģipša siena, flīzes). Uz apsekošanas brīdi saliešana nenotika. SIA "RNP" iecirknis "Jugla" neuzņemas atbildību par nodarītajiem bojājumiem, jo koplietošanas inženierkomunikācijas dzīvokļa īpašumā ir noslēgtas ar monolīti izveidotu apdari no reģipša plāksnēm un flīzēm. Dzīvoklim ir bojāti griesti, veikta sienas apdares demontāža. Dzīvokļa stāvoklis pirms bojājumu rašanās, vērtējot neskarto telpu tehnisko stāvokli – labs (lietas 30.-33., 83.-85.lapa).

2016.gada 22.februārī SIA "CARLSTROM" sastādījusi īpašuma apskates aktu pēc negadījuma lietas Nr.18-16-0037 dzīvoklim /adrese/, no kura izriet, ka starp otro un trešo stāvu sāka tecēt/sulot caurule (iespējams stāvvads), kā rezultātā dzīvoklim nodarīti bojājumi – vannas istabas griesti (reģipsis) 5m^2 platībā un sienas flīzes 21,5m^2 platībā (lietas 34.lapa).

No lietas materiāliem pievienotās SIA "CARLSTROM" Tāmes Nr.01-25/02/2016-S izriet, ka kopējās izmaksas, kas nepieciešamas nekustamā īpašuma atjaunošanai ir
EUR 1473,02, prasītāja koriģējusi tāmi norādot, ka tiešās izmaksas par remontdarbu veikšanu ir EUR 600. Ņemot vērā, ka saskaņā ar privātpersonu īpašuma padrošināšanas polises Nr.18/125/000230/15 nosacījumiem, iestājoties apdrošināšanas gadījumam apdrošinājuma ņēmējam jāuzņemas pašrisks EUR 70 apmērā, prasītāja aprēķinājusi zaudējumus EUR 530 apmērā (lietas 58.lapa).

Pamatojoties uz īpašuma apdrošināšanas polisi un 2016.gada 8.februāra apdrošināšanas atlīdzības pieteikumu, prasītāja izmaksājusi cietušajai /pers. D/ apdrošināšanas atlīdzību EUR 530 apmērā, ko apliecina pievienotais maksājuma uzdevums (lietas 29., 36.lapa).

[7] Saskaņā ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pants noteic, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšanas obligāti veicamās un citas pārvaldīšanas darbības. Saskaņā ar minētā panta otrās daļas pirmā punkta d) apakšpunktu dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) (turpmāk — uzturēšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām, t.sk., dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts, ir obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības.

No minētās likuma normas secināms, ka dzīvojamās mājas kopējo komunikāciju, tostarp kanalizācijas stāvvadu, tehniskā apsekošana, apkope un kārtējais remonts ietilpst pārvaldnieka –konkrētajā gadījumā atbildētāja - pienākumos, bet to atjaunošanai vai nomaiņai atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 7.panta pirmās daļas 1.punktam tiek izmantoti mājas īpašnieka (visu dzīvokļu īpašnieku) šo uzdevumu izpildei veiktie maksājumi.

Prasītāja cēlusi prasību par zaudējumu piedziņu no atbildētājas, kas radušies sakarā ar atbildētājas, kā nama apsaimniekotāja, pienākumu nepienācīgu pildīšanu.

Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma ietilpst dzīvojamās mājas kopīpašuma daļa.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.pantā noteikti dzīvojamās mājas pārvaldīšanas principi, t.sk., noteikts, ka pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība nodrošina dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā, savukārt 6.panta otrās daļas d) apakšpunktā noteikts, ka obligāti veicama pārvaldīšanas darbība ir dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts.

Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.panta 1.punkta noteikumiem, atbildētājai, kā dzīvojamās mājas apsaimniekotājam, jānodrošina pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība, nodrošinot dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā.

Tiesas ieskatā atbildētājai, kā apsaimniekotājam, bija pienākums noskaidrot attiecīgā bojājuma faktisko cēloni. Atbildētāja nav iesniegusi tiesai pierādījumus tam, ka bojājums radies neatkarīgi no atbildētājas kā apsaimniekotāja pienākumu izpildes, līdz ar to tiesai nav pamata atzīt, ka atbildētāja ir veikusi visas nepieciešamās darbības karstā ūdens stāvvada funkcionalitātes nodrošināšanai.

[8] Lietā nav strīda par to, ka kanalizācijas stāvvads ir dzīvojamās mājas kopīpašuma daļa, kā arī par to, ka atbildētājas pienākums ir to pārvaldīt.

Kā izriet no 2016.gada 22.februāra un 2016.gada 15.marta aktiem par konstatētajiem bojājumiem Nr. 12-8/6955 un Nr.12-8/9292, konstatēti telpu bojājumi, kas radušies kanalizācijas stāvvada bojājumu dēļ (lietas 30.-33.lapa).

Minētie akti nav apstrīdēti, tos parakstījusi atbildētājas izveidota komisija.

Lai gan paskaidrojumos par celto prasību, atbildētāja norāda, ka notikušajā avārijā ir vainojams dzīvokļa /adrese A/, īpašnieks, kurš neievērojot tiesību normu prasības un starp pusēm noslēgto dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu (lietas 70.-72.), nenodrošināja piekļuvi inženierkomunikāciju vizuālās apskates veikšanai, tiesa secina, ka pierādījumi par to, ka atbildētāja būtu fiksējusi šādus šķēršļus savu pienākumu pildīšanai un pieprasījusi dzīvokļa /adrese A/, īpašniekam nodrošināt piekļuvi inženierkomunikācijām, lietas materiāliem un paskaidrojumiem nav pievienoti.

Lai gan atbildētāja pievienojusi 2015.gada 19.marta un 2016.gada 7.marta Dzīvojamās ēkas vizuālas apsekošanas aktu (lietas 73.-82.lapa) un paskaidrojumos norādījusi, ka vienmēr un laicīgi veic vizuālo apsekošanu un nepieciešamības gadījumā remontē vai nomaina mājas kopīgās komunikācijas, secināms, ka šādus pierādījumus, kas pierāda dzīvojamās ēkas inženierkomunikāciju apsekošanu atbilstoši 2010.gada 28.septembra Ministru Kabineta noteikumu Nr.907 13. punktā noteiktajam - reizi mēnesī, atbildētāja tiesā nav iesniegusi.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka inženierkomunikāciju apsekošana nav tikusi veikta normatīvajos aktos noteiktajā apjomā, līdz ar to secināms, ka atbildētāja pietiekami bieži un savlaicīgi, lai novērsto iespējamo kaitējumu, nav apsekojusi inženierkomunikācijas.

[9] Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu *katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis*;

saskaņā ar 1770.pantu *ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums*.

Atbilstoši Civillikuma 1775.pantam zaudējumu atlīdzības prasības apmierināšanai ir nepieciešams pierādīt trīs priekšnoteikumus – tiesību aizskārēja vainojama prettiesiska un neattaisnojama darbība vai bezdarbība, zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību vai bezdarbību.

Tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka prasītājai ir nodarīti zaudējumi izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā par apdrošinātā dzīvokļa saliešanu.

Tiesa atzīst, ka dzīvoklim nodarīto zaudējumu cēlonis nav uzskatāms par nejaušu notikumu Civillikuma 1773.panta izpratnē, bet ir atbildētājas prettiesiskas bezdarbības sekas, jo saliešanu varēja novērst, ja mājas inženiertehniskās komunikācijas būtu uzturētas tehniskā kārtībā. Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst par pierādītu atbildētājas bezdarbību Civillikuma 1779.panta izpratnē un pierādītu, ka nodarītajiem zaudējumiem nebija nejaušības raksturs.

Atbildētājai 2016.gada 26.oktobrī nosūtīta vēstule Nr.IZ-2016/1557 par zaudējumu atlīdzību, uz kuru atbildētāja sniegusi atteikumu atlīdzināt zaudējumus (lietas 37.-42.lapa).

2017.gada 1.februārī prasītāja nosūtījusi atbildētājai pretenziju par zaudējumu atmaksu EUR 552,74 apmērā (lietas 43.lapa).

[10] Tagadējās (esošās) mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi. Ķermeniskās lietas īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu rezultātā attiecīgā lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības. Nepieciešamo līdzekļu apmērs, lai bojātā lieta atgūtu savu iepriekšējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis esošās mantas samazinājums, citiem vārdiem sakot, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā (sk. Augstākas tiesas Senāta 2008.gada 29.oktobru spriedumu lietā Nr.SKC-332/2008).

Atbildētāja apstrīdējusi bojājumu apmēru, taču nav iesniegusi tiesai ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt aprēķinā norādīto remontdarbiem nepieciešamo materiālu apmēru un izmaksas.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja izvēlēto speciālistu kvalifikāciju, to nav apšaubījusi arī atbildētāja, tāmi sastādījis /pers. H/, kuram izsniegts Latvijas būvinženieru savienības sertifikāts Nr.20-5993.

Atbildētāja nav apstrīdējusi bojājumu apmēru un tāmē iekļautās izmaksas, nav iesniegusi tiesai ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt aprēķinā norādīto remontdarbiem nepieciešamo materiālu apmēru un izmaksas.

Ir vispārzināms fakts, kas neprasa papildus pierādījumus, ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošana, nav iespējama tikai bojātajā laukumā, neaizskarot pārējo telpas daļu. Līdz ar to nav pamatots atbildētājas iebildums par apjoma nesakritību atbildētājas aktā un prasītājas tāmē.

Saskaņā ar prasības pieteikumā norādīto aprēķinu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu un īpašuma apdrošināšanas līgumu, ņemot vērā, ka apdrošināšanas atlīdzība izmaksāta personīgi, prasītāja aprēķinājusi zaudējumu atlīdzības summu EUR 530 apmērā.

Lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka atbildētāja ir atlīdzinājusi prasītājai zaudējumus. Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatēti visi zaudējumu atlīdzības prasībai nepieciešamie priekšnoteikumi – notikušajam īpašuma bojājumam nav nejauša rakstura, konstatējama zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp prettiesisku rīcību un zaudējumiem, līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami zaudējumi EUR 530 apmērā.

[11] Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas zaudējumus - fiksēto maksu par zaudējumu lietas administrēšanu EUR 121, norādot, ka tā kā atbildētāja nesedza zaudējumus labprātīgi, prasītāja atbilstoši sadarbības līguma nosacījumiem un izsniegtajai pilnvarai ir pilnvarojis SIA „Julianus Inkaso Latvija" iekasēt no atbildētājas zaudējumus, līdz ar ko prasītājai radušies zaudējumi par lietas administrēšanu tiesvedības procesā, tas ir, par nepieciešamo dokumentu izprasīšanu un to apkopošanu, prasības pieteikuma sagatavošanu, nosūtīšanu utt.

Tiesa secina, prasītājas norādītie izdevumi nav atzīstami par zaudējumiem, jo tie ir radušies sakarā ar konkrētu civilprocesu, tas ir, par procesuālo dokumentu sastādīšanu, nosūtīšanu un šādi izdevumi tiek atlīdzināti tikai tādā kārtībā un apmēros, kā to nosaka Civilprocesa likums izsmeļošajā tiesāšanās izdevumu uzskaitījumā Civilprocesa likuma 4.nodaļā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta pirmo daļu tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi un ar lietas vešanu saistītie izdevumi. Minētā likuma panta otrajā daļā noteikts, ka tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi. Savukārt ar lietas vešanu saistīto izdevumu veidus noteic Civilprocesa likuma 33.panta trešā daļa, tas ir, izdevumi par advokāta palīdzību, izdevumi sakarā ar ierašanos uz tiesas sēdēm, ar pierādījumu vākšanu saistītie izdevumi.

Kā norādījis Vladimirs Bukovskis, „jautājums par tiesu izdevumiem pieder procesuālām, bet ne materiālām tiesībām. [..] apšaubāma ir iespēja piemērot materiālo tiesību noteikumus procesuālām attiecībām" (skat. V.Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga, 1933, 421.lpp.).

Strīds par izdevumu atlīdzību, kas radušies, pusei pilnvarojot pārstāvi lietas vešanai, izšķirams saskaņā ar Civilprocesa likuma normām un materiālo tiesību normas par zaudējumu atlīdzību nav piemērojamas.

No 2014.gada 13.novembra sadarbības līguma Nr.01767-10-14A secināms, ka prasītājs par regresa prasījumu pārvaldīšanas pakalpojumiem apņemas samaksāt SIA „Julianus Inkasso Latvija" atbilstoši šī līguma nosacījumiem un cenrādim, kas norāda uz to, ka pēc būtības šie izdevumi vērtējami kā ar lietas vešanu saistīti izdevumi.

Tādējādi tiesa atzīst, ka administrēšanas izdevumi, kurus prasītājs norādījis kā zaudējumus, nav saistīti ar apdrošināšanas gadījumu, nav izmaksāti cietušajai personai, līdz ar ko minētā naudas summa nav atzīstama par zaudējumiem Civillikuma 1779.panta izpratnē, kas būtu radušies atbildētāja darbības vai bezdarbības rezultātā.

[12] Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka *pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai likumu.* Civillikuma 1753.pants noteic, ka *ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.*

Civillikuma 1765. pants paredz, ka *procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā, ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.*

Prasītāja par maksājumu kavējumu ir aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus no 2016.gada 26.novembra līdz 2017.gada 1.februārim EUR 5,74, ko tiesa atzīst par pamatotu.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka taisot spriedumu par nauda summas *piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.*

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas 6 % gadā no piedzītās zaudējumu summas EUR 530.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Ņemot vērā minēto, par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva EUR 79,50 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, saskaņā ar lietas Uzziņas lapā fiksēto – faktiskajā EUR 1,94 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, *taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un*

mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.pantu, 193.pantu, 195.pantu, 204.[1] pantu, 250.[25], 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda

Maza apmēra prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas

Nr.40103362321, par labu Seesam Insurance AS Latvijas filiāle reģistrācijas Nr. 40103475609, zaudējumus EUR 530, likumiskos procentus EUR 5,74 un tiesas izdevumus EUR 81,44, kopā EUR 617,18 (seši simti septiņpadsmit *euro*, 18 centi).

Noraidīt prasību daļā par zaudējumu par lietas administrēšanu EUR 121,00 apmērā piedziņu.

Samaksa veicama SIA "Julianus Inkasso Latvija" norēķinu kontā AS "Swedbank", Nr.LV61HABA0551008868793.

Noteikt Seesam Insurance AS Latvijas filiāle reģistrācijas Nr. 40103475609, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, likumiskos procentus 6% gadā no pamatparāda summas EUR 530.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese I.Lūciņa-Linka